

har Regeringen jo slet ikke ønsket, den har kun ønsket allerede i Aar at tilvejebringe de nye Indtægter, som der var Mulighed for at tilvejebringe, naar vi løb med et Underskud, der allerede ved den af Folketinget vedtagne Finanslov var paa ca. 21½ Mill. Det er da øjensynligt, at man ikke bør spille en Dag, end sige et Aar, med at tilvejebringe nye Love, der i alt Fald kunde dække en Del af denne Underbalance. Vi have nu foreslaaet 8 Mill. ved de nye Indtægtslove. Det har været muligt at gøre det allerede i Aar, fordi disse Love ere af en saadan Beskaffenhed, at vi maatte anse dem for at kunne staa paa deres egne Ben og være af en tilstrækkelig upolitisk Karakter til, at de kunde gennemføres uden, at man kendte den samlede Skatteplan, som jeg af de gode Grunde, jeg har anført, ikke kan forelægge før til Oktober. Jeg er endnu den Dag i Dag ude af Stand til at se, at der i noget af de fremlagte Lovforslag — Jernbanetakstloven, der ikke er et Skattelovforslag, men blot et Forslag om at tilvejebringe saa megen forøget Indtægt, at dette Statsaktiv kunde give en nogenlunde forsvarlig Rente, eller de egentlige Skattelovforslag om Ændringer i Stempelovgivningen og om Afgift af Forlystelser samt den lille Tobaksafgiftslov — skulde ligge noget, der kunde ligne Skattepolitik eller blot gribe ind i de skattepolitiske Stridsspørgsmaal. Regeringen kan vel forstaa, at man kan være uenig om mange Enkeltheder, og med Hensyn til Enkelthederne er den jo i fuldeste Maal villig til at forhandle og rette sig efter de forskellige Anskuelser, saa vidt det er den muligt — men at de skattepolitiske set skulde kunne falde nogen for Brystet, er ganske vist ikke faldet os ind. Hvad Stempelafgiften angaar, søges den jo ikke ført op i nogen eksorbitant Højde, ikke højere op end at de senere Stempelovsændringer i Tyskland, England og andre Lande have noget tilsvarende eller mere end tilsvarende dertil. Endogsaa den Del, der er bleven mest anfægtet, nemlig den nye Stempelafgift paa Checks, har man Forbilleder for baade i Frankrig, Tyskland og England, og man er i alle disse tre Stater gaaet højere op med Satsene, end vi have foreslaaet. Heller ikke har det været os muligt at se, at der i Forslaget om at give 15 Øre af hver Krone, som en Teaterbillet koster, skulde være noget samfundsrystende eller noget, der i mindste Maade kunde falde noget politisk Parti eller nogen politisk Retning for Brystet.

Jeg kan forstaa, at man ser forskelligt paa dette som paa saa meget andet, men det maa siges skattepolitisk set at være et aldeles neutralt Omraade. Det er til saadanne Forslag, vi have indskrænket os, fordi vi have ønsket i Aar at gøre saa meget som muligt for at udjævne saa meget af Underbalancen, som uden at røre ved de store Stridsspørgsmaal allerede kan udjævnes i dette Aar. Og det forekommer mig, at det er et tungt Ansvar, det høje Ting her vilde paatage sig ved at modsætte sig disse nye Indtægter eller en enkelt af dem, hvis det andet Ting er villigt til at yde dem.

Den højtærede Konseilspræsident har allerede udtalt sig om det ærede Medlems besynderlige Idè, at vi skulde have til Hensigt at gøre de ærede Medlemmer af dette høje Ting til vore Haandlangere. Nej, det maa jeg sige, saa højt have vi ingen Sinde stræbt, og det vilde vistnok være en ganske overordentlig forgæves Bestræbelse fra vor Side, hvis vi vilde forsøge derpaa. Denne Regering ved jo godt, at den i mange Henseender hos ærede Medlemmer af de to konservative Grupper, der danne Flertallet i dette Ting, støder paa principiel Modstand i Sager, der ligge os paa Hjerte. Vi ere derfor ganske klare paa, at naar vi skulle forhandle om store og vigtige Ting, maa Afgørelsen komme ved et Kompromis, saaledes som den altid tidligere er kommen, og man vil ikke kunne beklage sig over, at dette høje Ting ikke ogsaa har forstaaet at gøre sine Synsmaader gældende ved de endelige Afgørelser, man er kommen til. Saaledes vil det selvfølgelig ogsaa gaa med disse Forslag. Men jeg vil ikke, jeg kan ikke opgive, før jeg nødes dertil, Haabet om, at dette Ting vil se, at naar Regeringen har forelagt de Indtægtslovforslag, den har, har det været under nøje Hensyn til ikke at foreslaa noget, der kunde virke politisk udæskende, og det er sket, fordi Regeringen ansaa det for sin Pligt at skaffe Dækning for saa meget af Underbalancen allerede i indeværende Finansaar, som det var muligt.

Det ærede Medlem vil nu vide, hvad jeg agter at foreslaa til Efteraaret. Hvad jeg allerede har sagt, viser, at jeg ikke er i Stand til at opfylde det ærede Medlems Ønske, thi naar jeg ikke ved, om der kræves ca. 6 Mill. Kr. mere eller mindre i ny Indtægt, saa er det mig ogsaa ganske umuligt endog kun i Omrids at fremlægge en Plan. Dette forekommer mig at være uomdisputabelt. Jeg har ikke noget imod at sige, som jeg har sagt i det andet Ting, at Forholdene ligge saaledes, at det alle-